

Vilka är vi och hur tror vi? Tuomas Hänninen

Inledning

För några år sedan besökte jag en kriminalanstalt för att hålla en andaktsstund. Jag visste att det sedan flera år hade besökts av representanter för olika trossamfund i motsvarande syfte. Jag började andaktsstunden genom att berätta om mig själv och min familj samt vem jag var utsänd av. Under andakten ville jag fokusera på att berätta, utifrån Bibeln, hur jag tror. Som inledning läste jag följande text från Korinterbrevet : ”Vi äro alltså Kristi sändebud, och Gud talar till eder genom oss. Vi bedja å Kristi vägnar: Låten försona eder med Gud.” 2. Kor 5:20.

Fyra män deltog i andakten. En av dem blandade sig i talet och var mycket kritisk. I slutet av talet sade en av åhörarna oväntat, att han ville tro såsom jag hade lärt. Jag välsignade mannen med evangeliet. När vi tog avsked, bad han att jag skulle komma tillbaka snart. Tron är en annan sak än olika religioner eller religiositet. I världen och i vårt land finns det olika slags religiositet, många samfund och rörelser som tror och undervisar på olika sätt. Ungerfär en tredjedel av Finlands befolkning hör officiellt inte till något religiöst samfund. Religiositet är ett begrepp, som anknyter till något religiöst eller till människor, i vars liv religionen har en betydande roll. Tron är däremot en personlig, stor gåva från Gud.

Vi tror, att Gud själv väljer den som får trons gåva. Valet är inte beroende av religion eller religiositet, språk, ras eller nationalitet. Varenda barn som föds på jorden får trons gåva redan vid avlelsen. Guds uppenbarelse, frälsningsplan och nådeordning är skrivna i Bibeln. Redan i början av det nya förbundet fanns det olika religioner, olika slags religiositet och undervisning. Bland folket vandrade andliga lärare, som undervisade på olika sätt. Paulus undervisade annorlunda än de andra och ville bevara Guds barn från falska läror. Han skriver: ” Men om någon, vem som helst, förkunnar evangelium i strid mot vad vi hava förkunnat för eder, så vare han förbannad.” Gal. 1:8.

Paulus hade upplevt omvändelsen och skrev brev till dem, som trodde likadant som han i Korint. Brevet var inte s.a.s. allmänt kristligt, ämnat till alla som tänkte kristligt eller till religiösa människor. I början av brevet berättar han vem han är och avgränsar till vilka brevet är ämnat. Paulus hälsar församlingen så här: ”Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel, så ock broder Timoteus, hälsar den Guds församling, som finnes i Korint, och tillika de heliga, som finnas i hela Akaja. Nåd vare med eder och frid ifrån Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.” 1. Kor 1:1-2.

Vilka är vi och hur tror vi? Hur undervisar vi och hur kan man skilja oss från andra? Vi är kristna Guds barn här i människornas värld. Vi är medlemmar i den finska Lutherska kyrkan liksom 2/3 av 5.5 miljoner finländare. Inom den folkliga kyrkan förenas vi i samma bibliska tro. Som ägare av den har vi fått ett Guds barns dyrbara

namn och de rättigheter som hör därtill. Johannes fröjdades åt det Guds barns namn han fick och skrev om sin glädje sålunda: ”Sen, vilken kärlek Fadern har bevisat oss därmed att vi få kallas Guds barn, vilket vi ock äro. Därför känner världen oss icke, eftersom den icke har lärt känna honom.” 1. Joh 3:1.

Världen kan inte skilja oss från andra religiösa människor. Vi kallas inte och känns inte igen som Guds barn. De flesta kallar oss för någon religiös grupp eller väckelserörelse bland andra rörelser och samfund. Här i Finland kallar man oss gammal-läestadianer. Denna benämning, som använts av i huvudsak andra, hjälper människor att skilja oss från t.ex kyrkans avvikande undervisning och väckelserörelser som har en annan lära.

Gud har bara en rätt tro, ett evangelium och en förkunnelse. När man talar om en biblisk tro, betonar Paulus ordet **en**. Det kan finnas flera tros läror och religioner, men tron är bara en. Paulus skriver: ”Det finns bara en kropp och en ande, liksom I ock bleven kallade till att leva i ett och samma hopp, det som tillhör eder kallelse. Herren är en, en tro, ett dop, en Gud, som är allas Fader, han som är över alla, genom alla och i alla.” Ef 4:4-6.

På grundval av föregående Bibel-text tror vi, att det på en och samma ort, i samma stad eller i samma land, kan det bara finnas en skara av Guds barn, som undervisar Bibeln på ett sätt. Ytligt sett kan man inte skilja oss från andra människor; vi klär oss och uppför oss som andra. Vi arbetar och deltar i samhällelig verksamhet var och en efter egna önskemål. På grund av synden som bor i oss kan man också se mänskliga syndafall, fel, brister och dåligt uppförande. Vi kan inte undgå syndens inverkan och att synda. Johannes bekänner att han har syndat och skriver: ”Om vi säga, att vi icke hava syndat, så göra vi honom till en ljugare, och hans ord är icke i oss.” 1 Joh 1:10.

Vi tror såsom Paulus och erkänner, att vi aldrig kan göra det goda, som vi vill. Paulus beskriver sin syndighet och uselhet så här: ”Ty jag vet, att i mig, det är i mitt kött, bor icke något gott; viljan är väl tillstädes hos mig, men att göra det goda förmår jag icke. Ja, det goda, som jag vill, gör jag icke; men det onda, som jag icke vill, det gör jag. Om jag alltså gör, vad jag icke vill, så är det icke mer jag, som gör det, utan synden som bor i mig.” Rom 7: 18-20. Det finns Guds barn överallt på jorden. Vi som tror på samma sätt finns här i Finland men också annorstädes i världen. Vi har upplevt andlig gemenskap med människor som har samma tro i Sverige, Nord-Amerika, Afrika och Ryssland.

Gud har låtit oss få kännedom om troende, som har samma tro i olika länder. Gud vet, men inte vi, var i världen det finns människor med den levande tron. Vi lever och verkar tillsammans och som ett trossamfund. Vi verkar i olika länder och samhällen, organiserade enligt lagstadgade former. Vi har organiserat vår verksamhet och grundat föreningar på olika orter, främst för att anordna möten. Dessa föreningar

kallar vi 'Rauhanyhdistys' i Finland,(Fridsförening i Sverige) t.ex kallas den i Helsingfors Helsingin Rauhanyhdistys ry.

Enligt kärnbetydelsen i föreningens namn äger vi Guds frid och erbjuder den också åt andra. Vi vill också leva i fred med andra. När vi verkar tillsammans, bildar vi också en mänsklig gemenskap. I föreningens verksamhet kan det ibland delta sådana, som har övergett den rätta trosuppfattningen. Att delta i föreningar eller höra till dem genom att vara gammel-lestadian, kan aldrig rättfärdiga människan. Det behövs en levande hjärtats tro, som Gud ger som gåva.

Vi möter dem som tror annorlunda i livets vardag. Paulus träffade också sådana och talade med dem. Han ville i sitt brev skilja dem som trodde på samma sätt i Korint från andra, som undervisade i Kristi namn, genom att betona "likadant som vi." Vi känner inte andens gemenskap med dem som tror annorlunda. Den upplevelsen är en känsla som fåtts genom tron. Fast vi tror olika, lever vi en gemensam vardag med alla människor, arbetar tillsammans och tjänar fosterlandet.

Vi strävar efter fred och vi följer Paulus' råd till Guds barn i Rom. Han säger så här: "Hållen frid med alla människor, om möjligt är och så mycket som på eder beror." Rom 12:18. Vår uppgift är att predika evangelium. Vi vill inte bråka med och sätta oss upp emot dem, som tror annorlunda. Vi uppskattar och respekterar deras övertygelse. Det finns också sådana, som inte tror som vi, men ändå uppskattar oss och stödjer vår verksamhet.

I Markus' evangelium beskriver Bibeln en situation, när lärjungarna mötte en man med annan tro och de försökte förhindra hans verksamhet. Händelsen beskrivs i Markus' evangelium: "Johannes sade till honom: "Mästare, vi sågo, huru en man, som icke följer oss, drev ut onda andar genom ditt namn; och vi ville hindra honom, eftersom han icke följde oss." Mark 9:38. Jesus accepterade inte sina lärjungars sätt att agera och förmanade dem: "Hindren honom icke. Ty den som icke är emot oss, han är för oss." Mark 9: 39-40. Däremot lovade Jesus en belöning åt dem, som stod på Kristi lärjungars sida. Jesus sade: "Sannerligen, den som giver er en bägare vatten att dricka, därför att I hören Kristus till, han skall ingalunda gå miste om sin lön." Mark):41.

Belöningen som Gud kan ge en människa är att få Guds barnskap och evigt liv. Den levande tron förenar oss till en levande församling. I andlig mening förenar oss inte någon organisation, förening eller gemenskap. Likt händelserna på Nya förbundets morgon är det bara den Helige Ande, som kan samla Guds barn till en levande församling. Under den första pingsten, efter utgjutandet av den Helige Ande, syntes en stor förändring i Guds barns liv och verksamhet, när den ömsesidiga gemenskapen och delaktigheten i Kristi församling föddes. Jesus hade förutsagt födelsen av den första församlingen, när den av Gud utsände helige Anden blir nedsänkt bland Guds barn, sammankallar församlingen och blir församlingens lärare.

Jesus sade: "Detta har jag talat till eder, medan jag ännu är kvar hos eder. Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära eder allt och påminna eder om allt vad jag har sagt eder." Joh.14: 25-26. Jesu följeslagare är Kristi vittnen. Guds församling gavs uppgiften att predika bättring och syndernas förlåtelse åt alla folk. I missionsbudet uppmanas det: "Och han sade till dem: "Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat." Mark 16:15.

Paulus gav råd åt Timoteus hur man skulle uppföra sig i evangeliets arbete. Han beskriver församlingen som en på Bibeln grundad pelare, på vars topp finns sanningen, d.v.s. Kristus. Församlingens viktiga uppgift är att synligt framhålla Kristus överallt i världen. Paulus skriver till Timoteus sålunda: "Jag vill nämligen, om jag likväl skulle dröja, att du skall veta, huru man bör förhålla sig i Guds hus, som ju är den levande Gudens församling, sanningens stödjepelare och grundfäste." 1 Tim 3:15. Alla de, som i tro tar emot Kristi evangelium och blir döpta, blir Guds församlings levande medlemmar och får kallelsen till evangeliets arbete.

Tron och kärleken genom den Helige Ande förenar de troende till en och samma pelare, som har en biblisk grund, Guds levande församling. Församlingens andra uppgift är att vårda och ta hand om dem, som fått trons gåva. De som fått samma trons gåva vill genom trons inverkan församlas inför Guds ord. Som Guds barn behöver vi varandras stöd. Vi behöver bevaras i den rätta läran, i Kristi lära. I Apostalgärningarna berättas om den första församlingens liv och verksamhet så här: "Och de höllö fast vid apostlarnas undervisning och brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna." Apg 2:42.

Grunden för all verksamhet är mötestillfällena, som är öppna för alla. I centrum för dessa är Bibeln, som läses och förklaras genom Bibeln. Den bibliska predikan, som den helige Ande gör levande, kallar dem som är utanför och som har blivit väckta av Guds lag till församlingens gemenskap och uppmuntrar dem, som redan har trons gåva, att tro. Som stöd för mötesverksamheten hör olika slags verksamhetsformer för olika målgrupper samt publikationer och inspelningar.

En från världen skild Guds barnaskara är en andlig Guds familj. Paulus skriver till Efesierna: "Alltså ären I nu icke mer främlingar och gäster, utan I haven medborgarskap med de heliga och ären Guds husfolk." Ef 2:19. Liknelsen är inte bara en vägledande bild. Den leder otvetydigt till en rätt församlingslära. Varje människa i världen vet vad det betyder i mänskliga relationer att höra till en familj, att vara syster och bror till en annan. Man kan inte säga att man hör till Guds familj, om man inte känner att man andligen har hittat familjens andra medlemmar, bröder och systrar. I Guds familj finns fader, moder, systrar och bröder. Att höra till Guds familj innebär en personlig erfarenhet av tron.

Vi kan genom tron känna, att vi är Guds barn i Guds familj. Gud är vår rätte fader, församlingen är den vårdande modern och de som tror på samma sätt är våra bröder och systrar. Också Jesus som vår broder hör till Guds familj. Man kom och berättade

för Jesus att hans moder Maria och hans (timliga) bröder var utanför och ville prata med honom. I Matteus' evangelium berättas om Jesu reaktion därvidlag: "Då sade någon till honom: "Se, din moder och dina bröder står här utanför och vilja tala med dig." Men han svarade och sade till den som omtalade detta för honom: "Vilken är min moder, och vilka äro mina bröder?" Han pekade på sina lärjungar och sade: "Se, här är min moder, och här äro mina bröder." Matt 12 :47-50.

Vi lever i världen men vi är inte av världen. Vi vill inte leva med världsliga vanor och förälska oss i den här världen. Vi vill handla enligt Paulus' råd till Guds barn i Rom. Han säger så här: "Och skicken eder icke efter denna tidsålders väsende, utan förvandlen eder genom edert sinnes förnyelse, så att I kunnen pröva, vad som är Guds vilja, vad som är gott och välbehagligt och fullkomligt." Rom12:2.

Vi är främlingar i världen och Johannes varnar oss för att bli förälskade i den förgängliga världen. Han varnar: " Älsken icke världen, ej heller vad som är i världen. Om någon älskar världen, så är Faderns kärlek icke i honom. Ty allt som är i världen, köttets begärelse och ögonens begärelse och högfärd över detta livets goda, det är icke av Fadern, utan av världen." 1 Joh 2: 15-16. Vi är syndiga såsom alla andra människor i världen, men tron verkar i oss en vilja att strida emot synd, som förför och fördärvar. Vi äger en gåvorättfärdighet på grund av Kristi förtjänst och Kristus strider i oss genom tron. Ett Guds barn är en ny skapelse och Paulus undervisar: "Alltså, om någon är i Kristus, så är han en ny skapelse. Det gamla är förgånget; se, något nytt har tillkommit!" 2Kor 5: 17.

Vi är dugliga på grund av Kristi förtjänst och vandrar som Guds barn, enbart av tro, enbart av nåd, enbart genom Kristi förtjänst. Som en följd av tron kan våra värderingar och vanor skilja sig från andras levnadssätt. Tron påverkar våra värderingar och livsval. Den ses t.ex som en avvisande inställning till alkohol, fördärvande nöjen, förvrängd sexualitet och världsligt leverne. Varje stund behöver vi Guds oändliga nåd. Vi faller i synd och därför har Gud gett oss försoningens ord och ämbete; evangelium om syndernas förlåtelse.

Guds kraft finns bara i evangeliet för den som tror. Paulus' kraft under vandringen och umbärandena var samma evangelium som vi har. Han skriver till romarna: "Ty jag blyges icke för evangelium; ty det är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror, först och främst för juden, så ock för greken." Rom 1:16. Vi äger evangeliets kärna som den helige Andes gåva; försoningens ord och ämbete.

I vår förkunnelse och undervisning är ju predikan om syndernas förlåtelse i Jesu namn och blod utmärkande. Varför i Jesu namn? Bibeln säger: "Och i ingen annan finnes frälsning; ej heller finnes under himmelen något annat namn, bland människor givet, genom vilket vi kunna bliva frälsta." Apg 4:12. Varför i Jesu blod? Bibeln säger: "Så renas enligt lagen nästan allt med blod, och utan att blod utgjutes gives ingen förlåtelse." Hebr 9:22. Synden leder till konflikt med Gud och evangeliet försonar konflikten. Ett Guds barn som lever i världen är syndigt, men försonat med Gud på

grund av Kristi förtjänst. Vi vill tala om den försoning vi fått, eftersom Gud vill, att alla andra människor också skulle försonas och få gåvan, som vi har fått. Jesus uppmanar oss: "I haven fått för intet; så given ock för intet." Matt 10:8.

Vi har fått ämbetet och orden att predika om försoningen för dem, som känner sig vara i konflikt med Gud. Vi önskar att var och en, som känner att hon/han har syndat, skulle godta försoningen och få frid med Gud. Paulus skriver till korintierna: "Men alltsammans kommer från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Kristus och givit åt oss försoningens ämbete. Ty det var Gud, som i Kristus försonade världen med sig själv; han tillräknar icke människorna deras synder, och han har betrott oss med försoningens ord. Å Kristi vägnar äro vi alltså sändebud; det är Gud, som förmanar genom oss. Vi bedja å Kristi vägnar: Låten försona eder med Gud." 2 kor 5:18-20.

Det helt centrala är tron i Kristus, som Gud har berett i sin Son. Gud ger tron som gåva av nåd. Tron kan inte förstås av förståndet. Den är mycket personlig och Gud väljer åt vem han ger den. Det står skrivet i Romarbrevet: "Han säger ju till Moses: "Jag skall vara barmhärtig mot den jag vill vara barmhärtig emot, och jag skall förbarma mig över den jag vill förbarma mig över." Rom 9:15. Tron är också gemensam genom den helige Andes inverkan, eftersom samme Guds Ande samlar en osynlig församling av dem, som fått trons gåva. I förklaringen till den Apostoliska trosbekännelsen undervisar Luther bl.a. så här: "Jag tror, att det på jorden finns en liten skara och församling med enbart heliga och denna är underdånig Kristus och sammankallad av den Helige Ande..." (Stora katekesen).

I trons centrum är Kristi fullkomliga offer och Guds avbild. Syndafallet i Paradiset förstörde Guds skapade avbild i Människan. På grund av Själafiendens lockelse blev människan skild från Gud och Hans rättfärdighet. Återföreningen med Gud och till försoningen var möjlig enbart genom att avbilden av Gud i människan lagades i Kristus. Paulus noterar att en människa, som är förblindad av otro, inte kan se den Guds bild, som är lagad i Kristus, i evangeliet. Han skriver så här: "Ty de otrognas sinnen har denna tidsålders gud så förblindat, att de icke se det sken, som utgår från evangelium om Kristi, Guds egen avbilds, härlighet." 2 Kor 4:4.

Den som är delaktig av Kristi offer äger en rättfärdigande tro och hon är Guds avbild i Kristus. Ett Guds barn ser med trons öppnade ögon Kristi förbarmande ansikte i evangeliet. När vi hör det levande evangeliet, vänder Kristus sitt ansikte mot den syndiga människan och ger oss frid, såsom vi ber i Herrens välsignelse. Det är bara Gud som kan hjälpa människan att söka och finna självaste Gud. Människan kan inte tro själv eller finna Gud, inte söka eller ens längta efter Honom. Paulus skriver: "Så är ock skrivet: Ingen rättfärdig finnes, icke en enda. Ingen förståndig finnes, ingen finnes, som söker Gud." Rom 3:10-11.

Såsom en rättfärdig och människoälskande Gud ger han människan sökelsetider. Under andra tider kan människan inte söka eller ens sakna honom. I Jesaja

uppmanas vi: "Söken herren, medan han låter sig finnas; åkallen honom, medan han är nära." Jes 55:6. Ett guds barn är andligen levande, men kan dö då synden får makten över henne. Den andliga döden är en följd av synden. Det levande evangeliet kan återuppväcka en andligen död till liv. Gud har genom alla tider återuppväckt döda p.g.a. synder och överträdelser till nytt liv som Guds barn. Också i vår tid.

Paulus skriver till dem, som fått bättringens nåd i Efesos: "Så har han ock gjort eder levande, eder som voren döda genom de överträdelser och synder..." Ef 2:1. Vi har under alla år sett hur detta fortfarande är sant. Det finns de, som till följd av synd har dött bort från levande tro. Vi har också till vår glädje sett, hur många har fått bättringens nåd och blivit återuppväckta från en andlig död. Vi tror att detta berättar och bevisar, att Guds rike existerar även i vår tid. Ett Guds barn är samtidigt syndigt och rättfärdigt. I en person som tror enligt Bibeln verkar Guds ande men också Djävulens genom människans kött. Anden och köttet står hela tiden i strid med varandra. Denna strid kallas en kamp, där vi får seger enbart genom Kristi hjälp. Paulus skriver: "Ty köttet har begärelse mot Anden och Anden mot köttet; de två ligga ju i strid med varandra för att hindra eder att göra, vad I viljen." Gal 5:17.

Den Helige Ande, som fåtts genom tron, verkar Andens frukter i ett Guds barn. Paulus skriver till församlingen i Galatien: " Andens frukt åter är kärlek, glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod, återhållsamhet. Mot sådant är icke lagen." Gal 5:22-23. Ofta känner vi inte igen dessa frukter i oss själva, eftersom synden bor i oss. Djävulens starka kraft verkar genom vårt kött. Som ett ständigt hinder för synligheten och verkan av dessa andens frukter, kan köttets gärningar tydligt ses.

Paulus fortsätter: "Men köttets gärningar äro uppenbara: de är otukt, orenlighet, lösaktighet, avgudadyrkan, trolldom, ovänskap, kiv, avund, vrede, genstridighet, tvedräkt, partisöndring, missunnsamhet, mord, dryckenskap, vilt leverne och annat sådant." Gal 5: 19-21. Vi känner igen närvaron och de dåliga följderna av dessa många gärningar i oss själva och i våra liv. Guds barn har blivit utsända att predika om Guds rike. Riket närmar sig människor, där Guds barn är öppna missionsbrev. Jesus skickade sina lärjungar till detta arbete och sade: "Men när I kommen in i någon stad, där man tager emot eder, så äten, vad som sätts fram åt eder, och boten de sjuka som finnas där, och sägen till dem: "Guds rike är er nära." Luk 10.:8-9.

Guds rike, som vi skall förkunna, är evigt, osynligt och världsomfattande. Det är ett nåderike bland människor och dess väsen eller tillkommelse kan man inte se. Jesus svarar så här: "Och då han blev tillfrågad av fariséerna, när Guds rike skulle komma, svarade han dem och sade: "Guds rike kommer icke på sådant sätt, att det kan förnimmas med ögonen, ej heller skall man kunna säga: 'Se, här är det', eller 'där är det.' Ty se, Guds rike är invärtes i eder. Luk 17: 20-21.

Det eviga och okuvade Guds rike är härlighetens rike i himlen. Gud vill att alla människor kommer till himlen när livet tar slut. Alla Guds heliga, både levande och döda, är på grund av Kristi förtjänst invånare i Guds rike. Varje barn, som föds på jorden, föds till Guds rike. Jesus, som kom till jorden genom avlelsen, och som levde som människa, beredde rättfärdigheten, delaktigheten i Guds rike, för den som ännu är i sin moders livmoder.

Det sägs i Psalmen: "Dina ögon sågo mig, när jag ännu knappast var formad; alla mina dagar blevo uppskrivna i din bok, de voro bestämda, förrän någon av dem hade kommit. Ps 139:16. Kristus är vägen, som öppnades för människan i avlelsen och vägen går genom hela livet över dödens flod ända till himlen. När ett Guds barn dör, flyttas hon till ärans himmel, till Abrahams sköte. Paulus bekände att han hör till denna vägens vandrare, när han blev beskylld för att vara ledare för en Nasaretisk sekt: " Men det bekänner jag för dig, att jag i enlighet med 'den vägen', vilken de kalla en partimening, så tjänar mina fäders Gud, att jag tror allt som är skrivet i lagen och profeterna." Apg 24:14.

Nådens rike är en osynlig Guds församling på jorden. Ett Guds barn i världen lever i ett nåderike, i den uppifrån nedsänkta församlingsmoderns omvårdnad. Paulus undervisar: "Men det Jerusalem, som är där ovan, det är fritt, och det är vår moder." Gal 4:26. I den osynliga och ofelbara församlingen överallt i världen, i nådens himmel, undervisar den Helige Ande alla medlemmar på samma sätt. Kristi lära är samma oberoende av landet, dess kultur och språk eller någons hudfärg.

Genom nådens himmel går Kristi beredda väg till härlighetens himmel. Det nya Jerusalem är förberett i himlen och nedsänkt till jorden, nära människorna. Nedsänkningen av nådens himmel, den osynliga församlingen, bland människor visades för Johannes i uppenbarelsen på Patmos. Han berättar så här om sin syn: "Och jag såg den heliga staden, ett nytt Jerusalem, komma ned från himmelen, från Gud, färdigsmockad såsom en brud, som är prydd för sin brudgum. Och jag hörde en stark röst från tronen säga: "se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skola vara hans folk; ja, Gud själv skall vara hos dem." Upp 21:1-3.

I olika länder och orter finns en synlig och levande församling med sina mänskliga brister. Kristus har lovat att alltid vara bland de sina. Han möter oss i ett annat Guds barn. Man kan hitta en synlig församling på jorden, från olika länder och orter. Liksom den första församlingen är den Guds barnaskara, som lever i Kristi delaktighet, mänsklig. Själafienden har sått ogräsfrön bland Gud ords goda säd. Därför syns vårt elände och felande i den levande församlingens liv.

Lärjungarna som följde Jesus tvivlade, bråkade om inbördes storhet, var desperata och flydde när Jesus anhölls. Jesu liknelse om vetet och ogräset visar växandet och verkan av ont och gott i Guds rike: "En annan liknelse framställde han för dem; han sade: "med himmelriket är det, såsom när en man sådde god säd i sin åker; men när

folket sov, kom hans ovän och sådde ogräs mitt ibland vetet och gick sedan sin väg.” Matt 13:24-25.

I den synliga och felande församlingen skiljs den onda och felaktiga växten från en rätt tillväxt först vid världens ände. Jesus lovar: ”Människosonen skall då sända ut sina änglar och de skola samla tillhoppa och föra bort ur hans rike alla dem som äro andra till fall och dem som göra, vad orätt är.” Matt 13:41. Den synliga församlingen kan igenkännas på den gemensamma och inbördes kärleken till Kristus, till Kristi lekamens andra medlemmar. Jesus säger: ”Om I haven kärlek inbördes, så skola alla därav förstå, att I ären mina lärjungar.” Joh 13:35.

Vi behöver andra Guds barns stöd på himmelsvägen. I den synliga och timliga församlingen av troende människor är Guds barn varandras ledsagare. När översteprästen Josua fick bättringens nåd, lämnades han inte ensam. Han fick konkreta ledsagare som vandrade och levde nära honom. Det berättas i Sakarja: ”Så säger Herren Sebaot: Om du vandrar på mina vägar och håller, vad jag har bjudit dig hålla, så skall du ock få styra mitt hus och vakta mina gårdar; och jag skall låta dig hava din gång bland dessa som här göra tjänst.” Sak 3:7.

Varför ville vi berätta detta för dig och vad skulle vi önska hände med dig? Jag hoppas att det bland åhörarna av detta inlägg finns de som kan instämna i vad ni har hört. Det kanns också finnas sådana, som inte kan hålla med, som tänker annorlunda och som förhåller sig kritiska till vår lära. Det är förståeligt och bibliskt. Paulus konstaterar: ”Ty tron är icke var mans.” Tess 3:2.

Jag hoppas att du skall känna ett styng i hjärtat på samma sätt som människorna i Jerusalem fick på den första pingsten. Lukas berättar så här om händelsen vid pingsten: ”När de hörde detta, kände de ett styng i hjärtat, och de sade till Petrus och de andra apostlarna: ”Bröder, vad skola vi göra?” Petrus svarade dem: Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu kristi namn till edra synders förlåtelse; då skolen I såsom gåva undfå den helige Ande. Ty eder gäller löftet och edra barn, jämväl alla dem som äro i fjärran, så många som Herren vår Gud, kallar.” Apg 37-39.

Johannes Döparen förutspådde att efter honom kommer den, som inte döper med vatten, utan med Helig Ande. Detta har besannats och vi predikar den helige Andes dop i Jesu Kristi namn. Den Helige Andes dop finns i predikan om syndernas förlåtelse. Där är löftet om syndernas förlåtelse. Om du vill, får du tro nu. Om du känner, att du söker frid och att Gud kallar dig, har du fått sökelsestiden som gåva av Gud.

Jag uppmuntrar dig att närma dig Kristus där han sitter på nådesätet med orden av Hebréerbrevets skrivare: ”Låtom oss därför med frimodighet gå fram till nådens tron, för att vi må undfå barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.” Hebr 4:16. Just nu är det rätt tid att be om Hans hjälp. Guds rike närmar sig (dig) och du erbjuds att tro det levande evangeliet. Du får tro alla dina synder förlåtna i Jesu namn och blod i det

levande evangelium, som förkunnas för dig. Jag vill ännu säga till dig, min bror och syster, som äger trons gåva, men som känner sig syndig och misslyckad. Samma evangelium söker, finner och möter också dig. Du får tro synderna förlåtna på grund av vår Frälsares förtjänst, i hans namn och blod.